10/11/2021

«Τι σημαίνει ήρωας για τα ελληνόπουλα του 21ου αιώνα;»

/ Ενορίες

Έχει πολύ μεγάλη αξία να δούμε για τα παιδιά μας πρότυπα, που να ξεχωρίζουν όντως και να μην είναι μόνο για ένα βράδυ ή για ένα δεκαπενθήμερο. Όντως να ξεχωρίζουν αυτά τα πρότυπα και τα παιδιά να τα προβάλλουν και να τα ακολουθήσουν.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…», την Δευτέρα 8 Νοεμβρίου, ο Ηλίας Λιαμής, Δρ. Θεολογίας – Μουσικολόγος – Συγγραφέας, φιλοξένησε τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Σπυρίδωνα Ράπτη, Θεολόγο, Εκπαιδευτικό, σε μια συζήτηση με θέμα «"Σύγχρονοι ήρωες". Τι σημαίνει ήρωας για τα ελληνόπουλα του 21ου αιώνα ;».

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το διαδικτυακό τηλεοπτικό κανάλι PemptousiaTV και την εκπομπή «Ό,τι Καλόν», ενώ η εκδήλωση μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» στο YouTube.

Στόχος της συνάντησης ήταν να αξιοποιηθεί η επέτειος των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, ως αφορμή για να αναδειχθεί στο παρόν, ο όρος ήρωας. Τι είναι ένας ήρωας σήμερα και τι είναι για τα παιδιά ένας ήρωας.

Ο π. Σπυρίδων, εκτός από εφημέριος, διακονεί και ως πρόεδρος των εκπαιδευτηρίων του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βριλησσίων, που διαθέτει από βρεφονηπιακό σταθμό μέχρι και λύκειο. Έτσι, η συζήτηση ξεκίνησε με μια αναφορά στην ίδρυση και την λειτουργία των συγκεκριμένων εκπαιδευτηρίων.

Η ίδρυση των σχολείων, όπως είπε ο π. Σπυρίδων, ήταν ένα ιερό στοίχημα, γιατί δεν είναι εύκολο μία ενορία να δημιουργήσει εκπαιδευτήρια. Και δεν αφορά μόνο το οικονομικό σκέλος, που είναι περίπλοκο, αλλά και το γραφειοκρατικό. Πως δηλαδή μπορεί μια ενορία να μπει στο χώρο της παιδείας.

Σκοπός ήταν να δημιουργηθεί ένα σχολείο με ταυτότητα. Κι ενώ τα παιδιά μεταφέρουν το πνεύμα της εποχής, καλείται το σχολείο να κάνει το αντίθετο και να δείξει σε αυτά ότι υπάρχει κι ένας άλλος κόσμος.

Η ταυτότητα αυτή σηματοδοτείται από την σύνδεση με την ιστορία, την φροντίδα στην ψυχή του παιδιού και την σύνδεση με την παράδοση μας.

Στη συνέχεια συζητήθηκαν τα χαρακτηριστικά και η ουσία της λέξης ήρωας, και το πως αναγνωρίζεται σήμερα ένας ήρωας.

Όπως είπε ο π. Σπυρίδων, ο ήρωας πρέπει να ξεχωρίζει, να κάνει κάτι που δεν το κάνουν οι άλλοι. Εκφράζοντας μάλιστα την εμπειρία του από τα εκπαιδευτήρια, σημείωσε πως τα σημερινά παιδιά, βαφτίζουν ήρωα εκείνον που ξεχωρίζει, είτε σε

ένα τηλεοπτικό παιχνίδι, είτε στον αθλητισμό, εκείνον που θα κάνει κάτι εκκεντρικό και θα πέσουν επάνω του τα φώτα της δημοσιότητας. Για να έρθουν μετά τα παιδιά και να τον μιμούνται, και τις φράσεις, την αμφίεση και άλλες κινήσεις του.

Έχει πολύ μεγάλη αξία να δουν τα παιδιά πρότυπα, που να ξεχωρίζουν όντως και να μην είναι μόνο για ένα βράδυ ή για ένα δεκαπενθήμερο. Όντως να ξεχωρίζουν αυτά τα πρότυπα και τα παιδιά να τα προβάλλουν και να τα ακολουθήσουν.

«**Ένας ήρωας της εποχής είναι ο πολύτεκνος, που πάει αντίθετα στο ρεύμα. Κάνει κάτι που δεν το λέει η λογική, γιατί έχει εμπιστοσύνη στον Θεό. Και αυτός που το κατάφερε αυτό, πρέπει να δειχθεί στα παιδιά, όχι για να θεοποιηθεί η πολυτεκνία, ούτε για να γίνουν όλοι πολύτεκνοι.**

Το παιδί που τώρα εκκλησιάζεται είναι ένας ήρωας, διότι εάν αυτό το εκφράσει στον περίγυρο του, πιθανόν να υποστεί τα σχόλια των συνομηλίκων του.

Αλλά ήρωας είναι κι αυτός που βαδίζει τον ορθό δρόμο της Εκκλησίας, είτε λέγεται γάμος, ή νηστεία, ή βάπτιση του παιδιού του. Υπάρχει εποχή που όλα αυτά δεν είναι αυτονόητα κι όταν τα βλέπουμε πρέπει να τα δείχνουμε στα παιδιά. Γιατί όποιος τα ακολουθεί αυτήν την εποχή, είναι ένας ήρωας.»

Στα παιδιά πρέπει να δείξουμε τον Χριστό, συνέχισε ο π. Σπυρίδων, και δείχνοντας τον Χριστό, θα δουν και τους ανθρώπους Του δίπλα. Τα παιδιά θα δουν ποιος ζει την ζωή του Χριστού, αλλά έχουμε χρέος να εμπλουτίσουμε και την γνώση τους.

Οι εγκόσμιοι ήρωες κάνουν λάθη, αλλά φοβόμαστε να επενδύσουμε πάνω στο ηρωικό στοιχείο της συντριβής. Επενδύσαμε στο ότι ο πρωταγωνιστής της κοινωνίας, είναι ένας μικρός επίγειος θεός και δεν είναι. Το κάνουν και γονείς αυτό το λάθος και όταν έρχεται η ώρα της αποκάλυψης των ανθρωπίνων λαθών, προκύπτει κατάρρευση.

Θα έπρεπε ο εν τη Εκκλησία ήρωας, όπως τονίστηκε στην συνάντηση, να θεωρήσει τιμή και καύχημα του την στιγμή που συντρίβεται και το ομολογεί. Εκεί που για τα ανθρώπινα κριτήρια, το «ήμαρτον» φαίνεται να αφαιρεί κύρος, μέσα στην Εκκλησία το αυξάνει.

Κι αυτό θα έπρεπε να ενταχθεί στα ηρωικά στοιχεία των προτύπων που ψάχνουν τα παιδιά. Δεν θέλουν ακηλίδωτους, γρανιτένιους στην τελειότητα τους, ανθρώπους, δεν το εκτιμούν. Το θαυμάζουν ίσως, αλλά δεν το αγαπούν. Ο συντετριμμένος αγαπάται.

«Ο ήρωας οραματίζεται κάτι καλύτερο και καινούργιο που θα έρθει. Είναι έτοιμος να δώσει τον εαυτό του γι' αυτό το πράγμα. Και ίσως η Εκκλησία έχασε απήχηση στους νέους ανθρώπους, γιατί το σύνολο της άφησε να ατονήσει το εσχατολογικό της όραμα. Έμεινε περισσότερο στην δομή και την κατοχύρωση του θεσμού, και στην εξύμνηση του αναμφισβήτητου θησαυρού της παραδόσεως.

Δίνοντας στα νέα παιδιά το όραμα μιας κοινωνίας που αντέχει σε αξίες, σε ιδανικά, σε αγάπη, σε κοινότητα, σε αλληλεγγύη, αυτό από μόνο του, ίσως είναι σε θέση να δημιουργήσει ήρωες και να στρατεύσει ανθρώπους, στο να αναγγέλλουν με τον τρόπο της ζωής τους, μια καλύτερη κοινωνία. Ο ηρωισμός στην εποχή μας, είναι να μην χαθεί η ελπίδα».